

sammen, som faa med den Sag at gøre. Hvis der imidlertid var nogen anden Realitet i de Herrers Forslag — men det er der ikke — end den almindelige politiske, at man ønsker at udtale Mistillid til Ministeriet J. C. Christensen, saa maatte det være den, at man vil opfordre Tinget til at handle paa tværs af de Forudsætninger, hvorunder Forsvarskommissionen blev nedsat i sin Tid.

Vi have hørt Hentydninger til private Forhandlinger og private Udtalelser i Partimøder. Jeg vil sige overfor det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe), som nylig talte saa stærkt om, hvad Tinget skulde være forskaanet for, at jeg synes ogsaa, vi skulde være forskaanede for at faa ind i Tinget Partiforhandlinger, der ligge to—tre Aar tilbage. Jeg tror, det vilde være heldigt, om de Herrer vilde anse dette for rigtigt. Men skulde de Herrer ikke finde dette, skulde de ønske at faa noget frem fra disse Forhandlinger, skal jeg ikke vige tilbage for at bidrage til at bringe frem alt, hvad der i disse Partiforhandlinger blev udtalt, blandt andet af forhenværende Folketingsmand Gustav Philipsen og det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds, og saa skulle de faa at se, at den Drabelighed, som de Herrer nu vise, var det ikke meget bevendt med under disse Forhandlinger.

Jeg ønsker, som sagt, ikke at gaa dybt ind paa, hvad der er fremført her i Dag. Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) begyndte og endte med *Bonden*. Det er vel ikke et Tilfælde, som skal tages som en Tanke, det faar nu være, hvad det være vil. Det ærede Medlem mindede om Vendelboen, som brugte for stærke Ord, da han læste over Grisen. Men det ser da, i alt Fald efter den Iver, hvormed han har taget Ordet i Dag, ikke ud til, at mine stærke Ord i Gaar have gjort nogen Skade, skal jeg sige, paa Grisen. Eller er det saadan, at mine stærke Ord i Gaar have ramt „de otte“, saaledes at de fandt det nødvendigt at møde frem paa Brædderne omtrent næsten alle til Hobe? Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds bebrejdede mig mine stærke Ord. Naa, det ærede Medlem kan have Ret; men hvorfor ikke sige sin Hjertens Mening med rene, klare Ord, naar de ikke ligge under det uanstændige, under det, hver Mand kan være bekendt at sige i en parlamentarisk Forhandling. Jeg sætter mere Pris paa at tale rent ud og sige: Det *der* er

meningsløst; jeg foretrækker det fremfor at citere Holberg paa den Maade, som det ærede Medlem gjorde, idet han lod Jeppe paa Bjerget vaagne paa Møddingen med noget i Haanden — dette „noget“ ligger nu for Resten uden for Teksten hos Holberg, Holberg gav ikke Jeppe noget i Haanden, det er det ærede Medlem — men den Maade at tale paa her i Tinget, det gør mig ondt at sige min gamle Ven det, først at begynde med Vendelboen og Grisen og ende med Jeppe paa Møddingen med noget i Haanden, foretrækker jeg at tale lige ud om Sagen som den ligger for, og lade mere eller mindre smudsige Billeder være ude af Syne.

For det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) lysnede det, sagde han, og dette er rigtigt, thi det, vi nu her staa i, have de Herrer Socialdemokrater ventet med Længsel i mange Aar. Maa jeg gratulere de 8 Herrer til, at de nu have indløst, fyldstgjort de Forventninger, som Socialdemokraterne have stillet til dem i en Aarrække uden Held.

Det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) sagde, at han ved ikke, at et Medlem af Forsvarskommissionen har opgivet sin Ret til at have nogen Mening. Nej, det ved jeg heller ikke, men jeg ved, at naar jeg giver mig ind under en af Lovgivningsmagten fastslaaet Forudsætning, saa vil jeg ikke se denne Forudsætning og denne Ret, som dermed er given, krænket ved Beslutninger i den Mellemtid, der ligger mellem Kommissionens Nedsættelse og indtil dens Arbejde afsluttes, Betænkningens Afgivelse. Men der er en anden Side ved den Sag, og det er, at Venstre i Forsvarskommissionen sikkerlig vil arbejde paa samme Maade, ud fra de samme Betragtninger, som hidtil have været ledende, uden Hensyn til det foregaaede Minister-skifte. Saa selv om der i Konseilspræsidentens Ord findes noget, man maatte synes mindre godt om, har det jo ikke det allerringeste at sige overfor det ærede Medlem for Middelfart og alle os andre, der sidde i Kommissionen. Thi vi arbejde ud fra det, vi finde ret og rigtigt. Og for Resten tvivler jeg ikke et Øjeblik paa, at Forholdet vil blive det, at hvis Forsvarskommissionen kommer med Forslag til en Ordning, der er væsentlig eller i alt Fald noget billigere end den bestaaende, vil den højtærede Konseilspræsident og Forsvarsminister, naar han i øvrigt kan acceptere Ordningen som i og for sig god, sige: Det var sandelig rart og godt, at vi komme til at spare